

UCHWAŁA NR IX/76/2019
Rady Gminy Borkowice
z dnia 30 października 2019 r.

w sprawie: udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Okręgowego dotyczącą uchwały w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso i przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu odpowiedź na skargę Prokuratora Okręgowego w Radomiu z dnia 01 października 2019 roku, sygn. akt Po Pa 95.2019 /data wpływu 04.10.2019r/ na uchwałę nr XXXI/166/2010 Rady Gminy w Borkowicach z dnia 29 kwietnia 2010r w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso z wnioskiem o oddalenie skargi.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Borkowice, zobowiązując go do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę i niniejszą uchwałą Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mirosław Długosz

Borkowice, 30.10.2019r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Wydział VIII Zamiejscowy
w Radomiu
ul. Słowackiego 7
26-600 Radom**

Skarżący: Prokurator Okręgowy w Radomiu
ul. Malczewskiego 7, 26-600 Radom

Organ: Rada Gminy Borkowice

NIP: 601 00 85 857

Regon: 670223540

Adres do doręczeń:

26-422 Borkowice

ul. Ks. Jana Wiśniewskiego 42

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art.54 § 2 i 3 ustawy z dnia 30.08.2002r. Prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnym (j.t. Dz.U. z 2018r. poz. 1302 ze zm.) przekazuję wraz z niniejszą odpowiedzią skargę z dnia 01.10.2019r. (doręczoną w dniu 04.10.2019r.) znak PO IVPa95.2019 Prokuratora Okręgowego w Radomiu na Uchwałę Nr. XXXI/166/2010 Rady Gminy Borkowice z dnia 29.04.2010r. w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso (Dz. Urzęd. Woj. Mazowieckiego Nr 141 poz. 3371) wraz z załącznikiem Nr 1 do uchwały, wnosząc o oddalenie skargi.

Uzasadnienie

W dniu 04.10.2019r. wpłynęła do Urzędu Gminy w Borkowicach skarga Prokuratora Okręgowego w Radomiu z dnia 01.10.2019r. na uchwałę Nr XXXI/166/2010 Rady Gminy Borkowice z dnia 29.04.2010r. w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso wraz z załącznikiem Nr 1 do uchwały.

Zaskarżonej uchwale Prokurator zarzuca naruszenie art.7 Konstytucji RP, art. 6 ust. 12 ustawy z 12.01.1991 o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6 ust. 8 ustawy z 30.10.2002r. o podatku leśnym, art. 6b ustawy z 15.11.1984r. o podatku rolnym poprzez ustalenie w § 1 zaskarżonej uchwały, że załącznik Nr 1 do uchwały Nr V/19/2007 Rady Gminy w Borkowicach z dn. 27.03.2007 w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso otrzymuje brzmienie jak w załączniku do niniejszej uchwały, czyli poprzez wskazanie w wykazie inkasentów

jedynie poszczególnych sołectw na terenie Gminy Borkowice, podczas gdy treść powołanych wyżej przepisów ustaw podatkowych wskazuje na konieczność zindywidualizowania inkasentów bezpośrednio w uchwale, to jest wyznaczenia z imienia i nazwiska osoby fizycznej, aby nie budziło wątpliwości na kogo obowiązek ten został nałożony. Prokurator wniósł stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości z uwagi na jej wydanie z istotnym naruszeniem prawa.

Zdaniem organu stanowisko Skarżącego jest nieuzasadnione.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że na mocy art.18 ust.2 pkt.8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji Rady Gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych przez odrębne ustawy. W tym zakresie odrębnymi ustawami są : ustawa z 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawa z 30.10.2002r. o podatku leśnym i ustawa z 15.11.1984r. o podatku rolnym, których przepisy odpowiednio stanowią:

1.art. 6 ust.12 - rada gminy może zarządzać pobór podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczać inkasentów i określać wysokość wynagrodzenia za inkaso;

2.art. 6 ust. 8 - rada gminy, w drodze uchwały, może zarządzić pobór podatku leśnego od osób wymienionych w ust. 2 w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso;

3. art. 6b - rada gminy może zarządzać pobór podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określać inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Wskazane wyżej przepisy charakteryzują dwie wspólne cechy: brak dodatkowych wskazówek ustawodawcy co do sposobu określenia (wyznaczenia) w treści uchwał inkasentów odpowiedzialnych za pobranie i wpłacenie organowi podatków oraz milczenie ustawodawcy w kwestii skutków prawnych braku zgody na wykonywanie tego rodzaju obowiązków. Żaden ze wskazanych przepisów ustaw podatkowych nie zobowiązuje rady gminy do personalnego wskazania, czyli z imienia i z nazwiska – osób, którym została powierzona funkcja inkasenta. Nie można też w oparciu o w/w przepisy stawiać twierdzenia jak czyni to Skarżący, o istnieniu obowiązku uzyskania uprzedniej zgody podmiotu, któremu rada gminy zamierza powierzyć wykonywanie czynności związanych z inkasem podatków.

Na terenie Gminy Borkowice jest 16 Sołectw, czyli jednostek pomocniczych gminy – dowód Statut Gminy Borkowice (Dz. Urzęd. Woj. Mazowieckiego z 2018r poz. 9767 ze zm.).

Uchwała Nr XXXI/166/2010 Rady Gminy Borkowice z dnia 29.04.2010r. w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso w załączniku nr 1 w sposób niebudzący wątpliwości określa osoby wyznaczone do pełnienia funkcji inkasentów podatków wskazując, że inkasentem na terenie danego sołectwa jest osoba pełniąca równocześnie funkcję organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy, czyli sołtysa. Sołtys jest organem pochodzącym z wyboru mieszkańców sołectwa (art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym), co oznacza, że mieszkańcy danego sołectwa wybrali swego przedstawiciela do pełnienia urzędu sołtysa w wyborach bezpośrednich spośród stałych mieszkańców sołectwa, a więc jako podatnicy wiedzą, kto jest sołtysiem i jest zobowiązany w danym sołectwie do poboru podatków określonych uchwałami rady gminy.

Wskazanie w zaskarżonej uchwale, że inkasentami są sołtysi poszczególnych sołectw Gminy Borkowice, wystarczająco konkretyzuje inkasenta, gdyż sołtysem jest zawsze konkretna osoba, znana powszechnie w danej wsi, czy danym sołectwie. W szczególności, że sołtyś korzysta z ochrony prawnej tak jak funkcjonariusz publiczny (art. 36 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym), jego miejsce zamieszkania – ponieważ nie posiada swojej siedziby - jest oznaczone zwyczajowo czerwoną tabliczką z napisem „SOŁTYS”, zaś na stronie internetowej Urzędu Gminy w Borkowicach jest zawieszony zawsze aktualny imienny wykaz sołtysów we wszystkich sołectwach gminy. Zatem ustawowa możliwość wyznaczenia inkasenta została przez Radę Gminy Borkowice wypełniona należycie w sposób zgodny z przepisami cyt. ustaw.

Nie jest zasadne twierdzenie Skarżącego, że powierzenie komuś stanowiska inkasenta musi poprzedzać zgoda danego podmiotu na przyjęcie łączyących się z tym obowiązków, a więc podatnik - inkasent wymaga wyraźnego podania w uchwale obszaru działania inkasenta. Żaden przepis ustaw podatkowych stanowiących podstawę do podjęcia przez radę gminy uchwały w sprawie zarządzenia inkasa, o których w skardze - tego nie wymaga. Wskazanie przez radę w zaskarżonej uchwale, że poboru podatku dokonują sołtysi nasuwa logiczny wniosek, że terenem poboru podatku objęte jest dane sołectwo i jego mieszkańcy.

Jak wynika z pisma z dnia 29 marca 2004 r. Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru Ministerstwo Finansów znak:LK-291/LP/04/AM/KM (Biul. Skarb.2004/2/24) poprzez określenie uchwałą rady gminy osoby inkasenta pomiędzy gminą i inkasentem zostaje nawiązany stosunek administracyjno-prawny niewymagający dla swej skuteczności wyrażenia woli przez adresata normy prawa miejscowego. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 lutego 1992 r. sygn. akt SA/Po 1130/91 (zachowującym aktualność w obowiązującym stanie prawnym), w którym NSA stwierdził, że rada gminy wyznaczając inkasentów (w tym przypadku) podatku od posiadania psów nie jest zobowiązana ani do wcześniejszego uzyskania zgody zainteresowanych podmiotów, ani do zawarcia z nimi umów cywilnoprawnych. Dalej z przedmiotowego pisma Ministerstwa Finansów wynika, że ”Biorąc jednak pod uwagę specyficzny status osoby inkasenta jako podmiotu prawa publicznego, w stosunku do którego mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.), w tym dotyczące odpowiedzialności za pobrane przez inkasenta, a niewpłacone w terminie podatki, rada gminy określając uchwałą inkasentów powinna powiązać wykonywanie inkasa z innymi pełnionymi przez osobę inkasenta funkcjami lub rodzajem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Stąd też wybór osoby inkasenta powinien być ograniczony do sołtysów, zarządców nieruchomości czy też osób prowadzących działalność gospodarczą w zakresie świadczenia np. usług hotelarskich czy prowadzenia targowisk.”

Powołanie się przez Skarżącego na poglądy wyrażone w kilku orzeczeniach sądów administracyjnych, np. wyrok NSA z 11.01.2008 sygn akt II FSK1526/06, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. Z 16.01.2013r I SA/Go 1102/12) nie oznacza, że są to poglądy powszechnie akceptowane. Poglądy te spotykają się z krytyką doktryny, a wyroki sądów administracyjnych jednocześnie wskazują na rozbieżności interpretacyjne występujące w praktyce. W doktrynie postuluje się konieczność oznaczenia inkasenta ”w sposób niebudzący wątpliwości”, ale nie oznacza to wymogu jego oznaczenia imiennie (T. Brzezicki, W. Morawski „Wyznaczenie

inkasentów w podatku od nieruchomości” Finanse Komunalne 2010/4/s 23). W wyroku z dnia 5.05.2016r sygn. akt II FSK 2067/14 Lex 208947 również NSA uznał, że sformułowanie, iż inkasentem opłaty targowej jest „pracownik Urzędu Gminy - referent ds. obsługi działalności komunalnej i referent ds. księgowości podatkowej” jest precyzyjne i jednoznacznie indywidualizuje osobę inkasenta. WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 25.02.2015r sygn. akt I SA/OI39/15 Lex 1805123 uznał, że specyfika niektórych danin, trudności z wystarczająco precyzyjnym określeniem cech generalnych ich inkasentów uzasadniają dopuszczalność wskazania tych osób w uchwale z imienia i nazwiska lub z nazwy. Podobnie wyrok WSA w Lublinie z dnia 25.04.2014 sygn akt I SA/Lu 133/14.

Nawet odwołując się do regulacji historycznej, jaką jest rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6.03.1982r w sprawie niektórych podatków i opłat terenowych (Dz. U Nr 10 poz. 78) wskazuje w § 22 w zakresie przepisów dotyczących nałożenia obowiązków inkasentów opłaty klimatycznej na określoną grupę osób, że opłatę klimatyczną pobierają:

- 1) od osób przebywających w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, schroniskach, obozowiskach turystycznych i podobnych zakładach - kierownicy tych zakładów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 2) od osób przebywających w sanatoriach - kierownicy tych sanatoriów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, przebywających na terenach:
 - a) wsi - sołtysi,.

Również cyt. wyżej stanowisko Ministerstwa Finansów wskazuje, że „Realizacja powyższych uprawnień powinna nastąpić poprzez określenie inkasentów w formie uchwał, wskazujących cechy indywidualizujące inkasentów, w sposób na tyle precyzyjny, aby nie budziły wątpliwości, na kogo obowiązek ten został nałożony, oraz poprzez określenie wysokości wynagrodzenia za inkaso”.

Z przedstawionych wyżej stanowisk i poglądów wynika, że istnieją rozbieżności interpretacyjne na temat zakresu swobody rad gmin przy wyznaczeniu inkasentów podatków i opłat lokalnych. Pogląd, na który powołuje się Prokurator w skardze z dnia 1.10.2019r oparty głównie na wyroku NSA z dnia 11.01.2008r (II FSK 1526/06) jest oceniany krytycznie. Wbrew stanowisku wyrażonemu przez Skarżącego nie ma żadnego uzasadnienia dla uznawania za wadliwe uchwał, w których ograniczono się do wskazania bardziej ogólnych cech inkasentów, jeżeli tylko cechy te pozwalają na ich jednoznaczne przypisanie do konkretnej osoby (por. S. Czarnecki „Zakres swobody rady gminy przy wyznaczaniu inkasentów podatków i opłat lokalnych” Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2018/6/str.6/.

Zaskarżona uchwała zapewnia realizację procedury inkasa podatków na terenie naszej Gminy, której celem jest ułatwienie podatnikom ich zapłaty. Doświadczenie życiowe i zasady logicznego myślenia wskazują, że podatnik, który przynależy do społeczności sołectwa, a nie zna osoby sołtysa, jego imienia i nazwiska może skutecznie uregulować zapłatę podatku poprzez zapłatę przelewem na rachunek bankowy organu, albo w placówce pocztowej, czy w kasie Urzędu Gminy w Borkowicach. Wprowadzenie poboru podatków w drodze inkasa nie powoduje zakazu uiszczania podatków w innych dopuszczalnych przepisami Ordynacji podatkowej formach gotówkowych lub bezgotówkowych.

Ubocznie należy stwierdzić, że zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 561) organem nadzoru w powyższych sprawach jest regionalna izba obrachunkowa, która w trybie art. 90 w związku z art. 86 ustawy o samorządzie gminnym dokonuje kontroli powyższych uchwał. Tę czynność wielokrotnie wykonywała i nie stwierdziła naruszenia prawa przez Radę Gminy Borkowice przy wyznaczeniu inkasentów przedmiotowych podatków.

Nadto podnieść należy, że inkasenci wyznaczeni uchwałą zmieniającą to jest uchwałą nr V/17/2007 z dnia 28.03.2007r nie pełnią tych funkcji od 2011r. Zgodnie ze statutami sołectw kadencja organów wykonawczych wynosiła 4 lata, a więc w 2011r i w 2015r oraz w 2019r były przeprowadzane kolejne wybory sołtysów (dowód –uchwały Rady Gminy Borkowice o zarządzeniu i przeprowadzeniu wyborów sołtysów i rad sołeckich w poszczególnych latach szt.3, również dostępne w BIP Gminy Borkowice)

W tym stanie rzeczy Organ wnosi o oddalenie skargi.

Załącz.

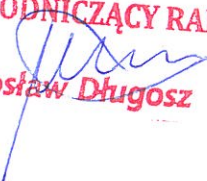
1.odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikami

2.akta sprawy:

a/ skarga Prokuratora Okręgowego w Radomiu z 1.10.2019r

b/ uchwała Nr XXXI/166/2010 Rady Gminy Borkowice z dnia 29.04.2010r. w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso

c/wykazy sołtysów w sołectwach Gminy Borkowice wybranych w 2011r, w 2015r i w 2019r szt.3

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mirosław Długosz

Uchwała numer IX/76/2019 “w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Rejonowego dotyczącą uchwały w sprawie zmiany w uchwale w sprawie zarządzenia poboru podatków i opłat w drodze inkasa i wysokości wynagrodzenia za inkaso i przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.” została podjęta następującą proporcją głosów: jestem za 13, jestem przeciw 0, wstrzymuję się 0.

Uchwała została podjęta w trybie jawnym, zwykłą większością głosów.
Data i godzina głosowania: 30.10.2019 14:03:45

Radni zagłosowali jak poniżej:

Jestem za	
1.	Mirosław Długosz
2.	Katarzyna Dumin
3.	Alina Fronczak
4.	Jacek Głuch
5.	Piotr Kowalski
6.	Mirosław Młynarczyk
7.	Sławomir Plaskota
8.	Wiesława Stando
9.	Paweł Świercz
10.	Tadeusz Świerczyński
11.	Krzysztof Traczyk
12.	Krzysztof Wielgus
13.	Jadwiga Wojtunik

Jestem przeciw	
	BRAK

Wstrzymuję się	
	BRAK

Obecni radni, którzy nie wzięli udziału w głosowaniu	
	BRAK

Operatorem systemu był *Admin*.

Wygenerowano z systemu DSSS Vote za pośrednictwem oprogramowania DSSS Vote App.

